

Dâvâ Adamı, Lider Bir Âlim: Prof. Dr. Raşit Küçük

Çok yönlü olmaları hasebiyle bazı zevâtın hayatını yazmak zordur. Zira onları hakkıyla kuşatmak, bir şeyleri dışarda bırakmaksızın bütün yönleriyle ele almak kolay değildir. Bu kişilerden biri de Prof. Dr. Raşit Küçük hocamızdır. Bu yazıya başlık olarak ‘dâvâ adamı’, ‘âlim’ ve ‘lider’ kelimelerini hususi olarak seçmemizde aslında onun bu çok yönlülüğüne işaret, aynı zamanda bir kemâle de atıf vardır. Çünkü ilimsiz lider olunmaz, dâvâ adamı olmayan âlimin ilminden de yeterince istifade edilmez. Aynı zamanda bu başlık, onun bir aksiyon adamı olduğuna da işaret etmektedir. İlmi eyleme dökmek dâvâ adamı olmanın bir gereğidir. Bu size liderlik yolunu açar. Dolayısıyla bu üç kavram, “birbirlerini tamamlayarak sonuçta ideal bir insan modeli ortaya koymaktadır” diyebiliriz. Zira bu üç vasıf bir kimsede yalnız başına bulunursa muhakkak bir şeyler eksik demektir. Biz burada Raşit Bey’in bu özelliklerine yönelik hafızamızda yer etmiş, kendisiyle yaşadığımız birtakım hatıralar eşliğinde bazı tespitlerde bulunmaya çalışacağız.

Evvelâ onun doğup büyüdüğü ve yetiştiği çevreye bakmak durumundayız. Zira bir insanı geliştiren, olgunlaştıran öncelikli olarak ailesi ve çevresidir. Hocamız, ataları Türkmenistan’dan gelip Anadolu’ya yerleşmiş Türk kökenli bir ailenin çocuğu olarak 1947’de Antalya’nın Akseki ilçesine bağlı eski adı Gödene (Türkçe’de mesirelik, koyun güdülen yer anlamında ‘güdene’) olan Menteşbey köyünde dünyaya gelmiş. Bu köy, Osmanlı döneminde yetiştirdiği pek çok âlim, kadı ve yönetici ile meşhur olmuş, iki medreseyi bünyesinde barındıran 120 haneden müteşekkil bir köy. Anne tarafından dedesi Yemen gazisi. Baba cihetinden dedesi Reşit Efendi ise medreseyi bitirmiş, Çanakkale’de şehit düşmüş. Babası da beş vakit namazını camide kılan dindar bir kimsedir. Raşit Bey, böyle bir ortamda çocukluk dönemini geçirmiş, ilkokuldan sonra o zamanın Antalya müftüsü, aile dostu olan Mustafa Sıtkı Efendi’nin delaletiyle Antalya İmam-Hatip Okulu’na kaydını yaptırmıştır. Hocamızın -kendi ifadesiyle- ‘Müftü Amcası’ ortaokul üçüncü sınıfın yaz tatilinde ona Şehbenderzâde Filibeli Ahmed Hilmi’nin en önemli kitabı Osmanlıca *Târih-i İslâm*’ı vererek oku-

masını istemiş ve dönüşte kendisini imtihan edeceğini söylemiştir. O da dedesinin medrese arkadaşı aynı köyden Mehmet Amcanın yardımıyla o kitabı baştan sona okuyup Müftü Bey'in sınavından başarıyla geçmiştir. Orta tahsilini yaparken hocaları arasında bilahare akademiye geçip profesör olanlar da vardır. Dolayısıyla çocuk yaştan itibaren ilk, orta ve lise tahsilini yaparken ilim, âlim ve kitaba karşı kendisinde oluşan muhhabeti, gelenekle iç içe muhafazakâr bir aile, dindar ve ilmi bir muhitte yetişmiş olmasında aramak gerekir.

1966 yılında başladığı Konya Yüksek İslâm Enstitüsü'nde aralarında Muhammed Tayyib Okıç, Talat Koçyiğit, Necati Öner, Cavit Sunar, Yaşar Kutluay, Ahmet Gürtaş, Hüseyin Küçükkalay gibi sahalarında söz sahibi değerli hocaların yer aldığı üstatlardan dersler okumuş, bilhassa Hüseyin Küçükkalay ile Ahmet Gürtaş'tan Arapçasını geliştirmeye gayret ederken bir yanda da arkadaşları ile birlikte her akşam Arapça dersler yapmaya çalışmıştır. (Müjdat Uluçam, "Raşit Küçük", *İslam Araştırmaları Dergisi*, 51/2024, 173-174.) Çalışkan ve zeki bir öğrenci olan, ilmi ve okumayı seven Raşit Bey'in böylece öğrencilik yıllarını çok iyi değerlendirip kendisini yetiştirdiğini söyleyebiliriz.

İnandığı dava için hiçbir fedakârlıktan çekinmeyen Raşit Küçük Hoca, Enstitü'nün 3. sınıfını bitirip de 4. sınıfa geçtiğinde 12 Ekim 1969'da gerçekleştirilecek olan Türkiye genel seçimlerinde Konya bağımsız milletvekili aday merhum Necmettin Erbakan'ın seçim çalışmalarına arkadaşlarıyla beraber katılmış ve seçim bürosu başkanlığı yapmıştır. O günleri anlatırken; *"Bu görev, hayatımın diyebilirim ki, en çok yorulduğum ama en mutlu olduğum dönemidir. Çünkü çok şey öğrendim orada ben. Rahmetli Erbakan'la hep beraber oldum; köylere gittim, ilçelere gittim, beraber oturdum, beraber kalktım. Kendisi; «Erbain çıkardık sizlerle» derdi. Yani 40 gün böyle geceli gündüzlü çalıştık, 26 veya 27 gün hiç yatağa girmediğimi, sadece koltuk ve sandalyelerde bir nebze uyuduğumu unutmam mümkün değil"* (Ferman Karaçam, *Konuşmalar*, 177) ifadelerini kullanmıştır. Onun fikir, dava ve aksiyon adamı olmasında o günlerin etkisi hayatının her safhasında hissedilmiştir.

Kendisi o yıllarda bir takım gazete ve mecmualarda musahhahlik yapmış, yazılar yazmıştır. Cemiyetçi olmanın gereği teşkilatçılıkta da behresini Milli Türk Talebe Birliği'ne bağlı Türk Talebe Derneği'ni Konya'da kurup derneğe başkan olmasında görüyoruz. Dernek olarak programlar düzenleyerek aralarında Necip Fazıl Kısakürek, Mahir İz, Arif Nihat Asya, Tahsin Demiray, Kemal Edip Kürkçüoğlu, Muhammed Hamidullah'ın da bulunduğu seçkin entelektüelleri Konya'ya davet edip konferanslar verdirirler. (Uluçam, 175.) Raşit Bey teşkilatçılıktaki bu vizyonunu gerek vakıf ve derneklerde gerekse birlik adı altında birtakım oluşumlarda kurucu, danışman üye gibi görevlerde yer alarak ömrünün sonuna kadar sürdürmüştür. Meselâ, kuruluş faaliyetlerine iştirak ettiği Türkiye Âlimler Birliği bunlardan biridir.

Yine o yıllarda her cuma günü arkadaşlarıyla beraber Konya'nın köylerini

dolaşarak vaaz etmek suretiyle irşat çalışmalarında bulunması, ondaki İslâm davetçisi kimliğini göstermektedir.

Raşit Küçük hocamız, 1970 yılında Konya Yüksek İslâm Enstitüsü'nü bitirdikten sonra Erzurum İmam-Hatip Okulu'na öğretmen olarak atanmıştır. Böylece onun resmi kurumlarda eğitim ve öğretim çalışmaları da başlamış olmaktadır. Kısa zamanda söz konusu okulun önce müdür yardımcısı, sonra müdürü olmuştur. Bu okullarda da Raşit Bey, öğrencileri için bir muallim olduğu kadar bir eğitmandir. Onlara hem hocalık hem abilik yapmaktadır. Öyle ki yıllar sonra 2023 yılı yazında bu satırların yazarı Erdek'in Kapıdağı yarımadasının bir ucunda yer alan Turan köyünde bir ikindi namazı sonrası bir kişiyle karşılaşacak ve onun "Raşit Küçük'ü tanıır mısınız?" sorusuna muhatap olduktan sonra kendisinden şu hatırayı dinleyecektir:

"Ben emekli Matematik öğretmeniyim. Raşit Bey benim Erzurum İmam-Hatip Okulu'ndan hocamdır. Matematiksel zekâmı keşfedip benim bu alanı seçmemde hocam önyak olmuştur. Yoksa ben İlahiyat okumak istiyordum. Okul yıllarında yaramaz, ele avuca sığmaz bir öğrenciydim. O zamanlar yatılıda kalıyorum. Bir gece birkaç arkadaşla birlikte yurttan kaçarak bir yaramazlık sonucu derdest edilip okul disiplin kuruluna sevk edilmiştik. Okuldan atılmam artık kaçınılmazdı. Müdür yardımcımız Raşit Küçük idi. Gelin görün ki okuldan atılmadım ve bunu da hocamın gayret ve müsamahasına borçluyum. Yıllar sonra, hocam Marmara Üniversitesi İlahiyat Fakültesi Dekanı iken ziyaretine gidip kendisine; «*Hocam o gün niçin beni koruyup kollamıştınız,*» diye sorduğumda bana; «*İşte o zaman bir Osman Taylan olmazdı,*» cevabını verdi. Ben bugün eğitimde şu kadar hizmeti olan, dershaneler açmış ve halen şu sayıda talebeye burs veren biri isem bunu Raşit Küçük'e borçluyum."

Raşit Küçük Hoca, 1975 yılında Erzurum Yüksek İslâm Enstitüsü Hadis ve İslâm Ahlâkı sahasında öğretim görevlisi oldu. Daha sonra Enstitü'ye müdür olarak atandı ve 1980 ihtilaline kadar bu görevini sürdürdü. O Enstitü'ye misafir öğretim üyesi olarak davet ettikleri Muhammed Hamidullah, Muhammed Tayyip Okiç, İsmail Cerrahoğlu'nun yanı sıra Müftü Osman Bektaş ve Hacı Halis Emek gibi değerli hocaları tanıyıp onlardan istifade etmiş olmaktan dolayı Erzurum günlerinin çok bereketli geçtiğini söylemiştir.

Hocamız, tam bir çile insanı idi. Yaşadığı bazı sıkıntılar onun maddi bünyesinde menfi izler bırakmış olsa da ruhu hiçbir zaman azim ve metanetini kaybetmeyecek şekilde her zaman dinç ve ayakta kalabilmiştir. Bunların belki de en etkili olanı 12 Eylül ihtilalinde yaşadıklarıydı. Pek çok dindar hoca ve talebe ile birlikte kendisi de Erzurum'da bir gece nezarete götürülmüş ve oradan cezaevine gönderilmişti. O günlerde yaşadığı sıkıntılardan pek bahsetmek istemez ancak "27 gün sonra beni, geceleyin evden alıp götürdüklerinde üzerimde hangi pijamalarım varsa onlarla serbest bıraktılar" derdi. Bir defasında da ön-

ceden geçirdiği mide rahatsızlığından dolayı; “Midem bu kadar baskıya dayanamaz diye düşünmüştüm ancak çok şükür korktuğum başıma gelmedi,” demişti. Hocamız, askeri mahkemeye çıkarılmaya gerek duyulmadan serbest bırakılmıştı.

Raşit Bey 1981 yılında Erzurum’dan İstanbul Yüksek İslam Enstitüsü’ne öğretim üyesi olarak naklen atanmış ve 1982 yılından itibaren Marmara Üniversitesi İlahiyat Fakültesi’ne dönüştürülen bu kurumda 2014 tarihinde emekli oluncaya kadar aktif çalışmıştır.

Fakülte yıllarında edindiğimiz izlenimlerden onun, öğrencilerine gerek eğitim-öğretim gerekse içtimai hayatla alakalı, bizzat yaşadığı tecrübelerden hareketle zengin çok kıymetli tavsiyeler vermeyi ihmal etmediğini görüyoruz. Bu yol gösterici öğütler ışığında “Raşit Bey’in Öğrencisi Olmak” bir kalite ve marka değeri bakımından emsalleri arasında her zaman kendini farketmiştir.

Meselâ maarif hayatımızda ihmal edilmesi mümkün olmayan ‘kitap okuma’ konusunu ele alalım. Öncelikli olarak Raşit Bey’in -tabiri caizse- bir kitap kurdu olduğunu söylemeliyiz. Zira hayatına baktığımızda onu hem Çağaloğlu kitap piyasasında güncel eserleri takip ederken hem de sahaflarla yakın alaka kurarak eski eserleri elde etme çabası içerisindeyken görüyoruz. Nitekim konuşmalarına bu özelliği yansımış, herhangi bir meseleyi anlatırken o konuya dair yapılan çalışmalardan bahsetmek suretiyle mevzuya vukufiyetini gözler önüne sermiştir. Sadece kendi alanıyla ilgili değil farklı sahaların eserlerine yönelik bu yüksek derecedeki merak ve tecessüse ilaveten o, eline aldığı kitabı üzerinde ciddi yorum ve tahliller yapacak tarzda çok iyi okuduğunu söylemeliyiz. Dolayısıyla Raşit Küçük, aynı zamanda iyi bir okurdur. Bu da onun mütefekkir yapısını ilmek ilmek dokuyan en önemli kaynak olarak karşımıza çıkarmaktadır.

Bendeniz, doktora tez döneminde İlmi Araştırmalar Merkezi İLAM’da araştırmacı olarak görev yaparken, Raşit Bey merkezin danışma kurulunda bulunuyor, haftanın bir günü gelerek çalışmalarımıza nezaret ediyordu. Kendisiyle şöyle bir program vesilesiyle bir araya geldiğimizi hatırlıyorum. Önceden belirlediği İslâmî ilimlerin meşhur klâsik eserlerinden birini on beş gün içerisinde okumamızı bizden istiyor ve daha sonra merkez araştırmacılarıyla bir yuvarlak masa toplantısı yapmak suretiyle o eseri kendisiyle enine boyuna konuşma fırsatı buluyorduk. Bu program bir müddet devam etmiş ve çok istifadelî olmuştu. Bunların birini, 30 Eylül 1998 Çarşamba günü öğleden sonra, İmam Şâfiî’nin meşhur eseri *er-Risâle* üzerine gerçekleştirmiştik. O toplantımızda hocamızın bu esere dair yaptığı tespiti, kitabın iç kapağına kendi cümleleriyle şu şekilde not almışım:

“Bu kitabı çok iyi okumak gerekiyor. Tahlil etmeli. Zira bu usûl kitabı değil, asıldır. Özel bir vakit ayırmalı. Geleneksel zihni birikimin bir yansıması olarak görülebilir. Aslında müzakere

usûlüyle okunsa daha iyi olur. Bu durumda işin içine çok bilgi girer. Sonraki bilgilerinizi bunun üzerine bina edersiniz. Sadece fıkıh ve hadisçilerin kitabı olarak görülmemelidir.”

1992 yılıydı, İlim Yayma Vakfı'nın Yüksek Lisans-Doktora öğrencilerine yönelik Vefa'daki yurdunda, İhya Araştırma Merkezi adıyla merhum Prof. Dr. Faruk Beşer hocamızın başkanlığında çalışmalar yapıyoruz. O günlerde Suudi Arabistan'da doktorasını tamamlayıp Türkiye'ye avdet eden Abdullah Özcan Bey de bizimle birlikte çalışıyor. Doktora tezi İslâm'da alış-veriş üzerine olduğu için İstanbul'daki ticaret erbabını toplayıp kendisinin bir konferans vermesi uygun görülmüştü. Zira her zaman olduğu gibi o günlerde de müslüman esnafın zihnini, ticaretle bazı uygulamaların İslâm'a uygun olup olmadığı işgal etmekteydi. Bu yüzden biz de böyle bir konferansın dikkat çekici ve dolayısıyla faydalı olacağını düşünmüştük. Gerçekten de öyle olmuş, ticaret erbabının alakası üst seviyeye ulaşmıştı. Ancak sorulan soruların Türkiye şartlarına göre ve girift olması zaman zaman program akışında birtakım tıkanmalara sebebiyet veriyordu. Böylesi nazik bir durumda konuşmacı hocamızı takdim eden Raşit Bey, tabiatına uygun her zamanki sakin haliyle müşkil sorulara, gayet düzgün ve tatmin edici cevaplar vermek suretiyle bizleri şaşırtmıştı. Programdan sonra Faruk Bey'in; “Bu konularla uğraşmıyor olmama rağmen ben bile bu denli güzel cevaplar veremedim,” itirafında bulunduğunu hatırlıyorum. Bu da bize, hocamızın sadece kendi alanıyla alakalı değil, farklı sahalarda da okumalar gerçekleştiren tahlil ve yorum yapacak seviyeye eriştiğini göstermişti.

Ayrıca o bize bir kitabı nasıl okumamız gerektiğine dair birtakım tavsiyelerde de bulunmuştur. Konu kitaplardan açıldığı bir gün bize; “*Bazı kitapları bir kere okumak kâfidir, bazılarını ise birkaç defa okumak gerekir, bazı kitaplar ise başucu kitaplarıdır,*” demişti. Okuduğumuz kitaplarda önemli gördüğümüz satırların altını çizmemizi veya kenarlarına ‘mühim’ anlamına gelen Arapça ‘mim’ harfi koymamızı tavsiye etmişti.

Raşit Bey tam bir muallimdi. Sadece fakülte dersleriyle yetinmez, ders dışında da sizinle ilgilenir ve sizi geliştirmeye çalışırdı. Bu maksatla talebelik yıllarımızda dönem arkadaşlarımızdan on bir kişilik kitap okuma grubu oluşturduğunu hatırlıyorum. Onun bu şekilde, öğrencilik yıllarımızda fakültemizde bizzat kendisinin kurduğu her döneme ait farklı okuma grupları vardı. Onlarla belli periyotlarla bir araya gelir, kitaplar üzerine sohbetler yapardı. Önce bizden geçmişte okuduğumuz kitapların bir listesini istemişti. Hiç unutmuyorum, merhum Sezai Karakoç'un önceden belirlediği kitaplarından on kadarını bir yaz boyunca okuyup özet çıkarmamızı ve bunları bir dosya halinde kendisine iletmemizi bizden talep etmiş, daha sonra onları tek tek okuyarak kenarlarına notlar düşmek suretiyle bizlere geri vermişti.

Onun olaylara bakışı, yorumlaması ve neticede bir senteze ulaşması bulunduğu meclislere yüksek seviye ve farkındalık kazandırmıştır. Meselâ 2000'li yıl-

ların başlarında, Kazakistan'da öğretim üyesi olarak çalışıyordum. Yaz tatilinde mezun olduğum Marmara Üniversitesi İlahiyat Fakültesi'ni ziyaret etmiş, cuma namazı sonrası hadis hocalarının mutat toplandıkları odada Raşit Bey'in de aralarında bulunduğu çok kıymetli hadis hocalarımızla sohbet etme imkânı bulmuştum. Mecliste yer alan hocalarımız merakla Kazakistan'a dair sorular sorup benden bilgi almak istiyorlardı. Ben de hâlihazırdaki ülkenin durumunu çeşitli yönleriyle anlatmaya çalışıyordum. O sohbette Raşit hocamızın uzun yıllar Kazakistan'da bulunmuş birinin vukufiyetine denk, özelde Kazakistan genelinde Orta Asya'ya dair isabetli tahliller yapması bu özelliğinin bir göstergesiydi.

Raşit Küçük, idealist bir dava ve buna mümasil bir hizmet insanıdır. Onun nazarında kemmiyet değil keyfiyyet önemlidir. Yukarıda bahsetmiş olduğum toplantılardan birinde yine Kazakistan'da görev yaptığım İlahiyat Fakültesindeki öğrencilerden sayı zikrederek şu kadar mezun verdiğimizden bahsetmiştim. Şu sözleri hala kulaklarımdadır: *"Tek bir adam yetiştirirseniz yaptığınız tüm masrafi çıkarmış olursunuz."* Bununla o, Kur'an ve sünnetin hedeflediği, idealist, dava ve hizmet adamı tam, kâmil mü'mini kastediyordu ki bu sözlerle o, bizlere hedef belirliyor, ufuk çiziyordu.

Raşit Küçük Hoca'nın üzerimizde uyandırdığı tesirin yaygın biçimde tüm çevresine hâkim olduğunu söylemek abartı olmaz. Öyle ki yaptığınız şeyi ona beğendirmeniz ve bu şekilde ondan onay almış olmanız ona vermiş olduğunuz değeri göstermesi bakımından çok büyük anlam ifade etmektedir. Çünkü o 'sıradan' biri değildir. Yıllar önce yanlış hatırlamıyorsam 2007 yılıydı, bir gece Kazakistan'ın Çimkent şehrindeki İlahiyat fakültemizin dekanlık odasında, Mahmûd Tahhân'ın *Teysîru mustalahi'l-hadîs* isimli hadis usulüne dair eserini okutup bitirdikten sonra dersimize katılan öğrencilerimizle birlikte Raşit Bey'i telefonla arama ihtiyacı hissetmiştim. Niçin onu da başkasını değil? Bu bilgiyi kendisine verdikten sonra ses tonunun eşlik ettiği memnuniyet cümlelerini bizzat ondan duymuş olmanın bende uyandırdığı mutluluğu tarif edemem. Evet, bulunduğum müessesede ondan edindiğim tecrübe ve ilhamla doğru bir şey yapmışım ve yoluma devam edebilirdim, hatta daha fazlasını yaparak devam etmeliydim.

Raşit Bey'i farklı kılan önemli özelliklerinin başında ahlâklı, olgun bir kişiliğe sahip bulunması gelir. O, halim, selim, mütevazı bir kimse idi. Ağır ağır konuşur, kelimelerini seçerek düzgün cümlelerle meramını net biçimde ifade eder, ölçülü, dengeli, sakin haliyle muhâtabında saygı uyandırır. Hiç kızdığına şahit olmadım desem yeridir. Hocamız, meşguliyetlerinin hâline yansıdığı nadir şahsiyetlerden biridir. Nitekim hadisle, sünnetle meşguliyeti onda bir Peygamber ahlâkı meydana getirmişti. Bu özelliklerden birisi de ondaki vefa duygusudur.

Raşit Küçük Hocamız 1990-1991 yıllarında bir dönem Suriye'de bulunmuş,

oradaki ilmi hayatı yakından görme ve bizzat yaşamanın yanı sıra ehl-i ilim ile bir araya gelme imkânı elde etmiş, onlarla arasında sıkı bir bağ oluşmuştu. Bilhassa Suriyeli ulema içerisinde hadisle meşgul olan merhum Prof. Dr. Nureddin Itr hocafendi vasıtasıyla dayısı ve kayınpederi meşhur muhaddis rahmetli Abdullah Sirâcüddîn Efendi ile görüşme imkânına sahip olmuştu. Zaman zaman o coğrafyayı ziyaretlerimde başta Itr hocamız olmak üzere sair âlimlere Raşit Bey'in selamlarını götürürdüm. Hatta yüksek lisans tezimi hazırlarken Raşit Bey tez danışmanım idi. Kendisi Dımaşk dâru'l-hadislerini çalışmamı istemişti. Bu vesileyle tez konumuyla ilgili yerinde araştırmalar yapmak üzere bir yıl sonra ikinci defa Şam'a gitme imkânı buldum. Merhum hocam beni vazife yaptığı Marmara Üniversitesi İlahiyat Fakültesi'nden uğurlarken şu tembihi yaptı: *"Nureddin Itr Hocaya çok çok selamlarımı götür. Kendisi, çalışmanı düşündüğümüz bu konuyu uygun görürse ne âlâ. Şayet farklı bir konu tavsiye edecek olursa o da kabulümüzdür."* Yıllar sonra Suriye'den savaş münasebetiyle İstanbul'a gelen bu âlimlerimizin çocuklarına bizzat yardım ettiğini biliyorum. Bu da ondaki vefa duygusunun Türkiye sınırlarını aşacak genişlikte olduğunu gösteriyordu.

Hülâsa biz burada Raşit Küçük hocamızı bir talebesi olarak gerek ilmiyle gerek dava adamı kimliğiyle bizlere nasıl liderlik yapıp yolumuzu aydınlattığını, fikir verip ideal aşladığını tanıdığımız kadarıyla anlatmaya çalıştık. Onunla mesai arkadaşlığı, dava yoldaşlığı yapmış olan çok kıymetli dostları, hocalarımız var. Onların Raşit Bey hakkında yazdıklarını, aynı zamandan Raşit Bey'in doktora talebesi Dr. Müjdat Uluçam, *Örnek Bir İnsan Raşit Küçük* adıyla kitaplaştırdı (Hayat Yayınları, İstanbul 2023). Hakkında başka çalışmalar da yapıldı ve yapılıyor. Dolayısıyla biz, daha çok Raşit Küçük Bey'i konuşacağız, yazacağız, öyle gözüktüyor. Ne mutlu bize; konuşmakla, yazmakla tüketemediğimiz bir Raşit Küçük hocamız var! Bu da onun 75 yıllık ömrünü nasıl dolu dolu yaşadığının bir göstergesidir.

Nice değerlerimiz elimizden kaydı gitti ve bizler bir boşluğa mahkûm olduk. Siz buna *"İyiler yağız atlara binip gittiler, geride kötüler ve topal atlar kaldı"* da diyebilirsiniz. Mühim olan bütün bunlardan dersler çıkarıp yeni Raşit Küçükler yetiştirmeye çalışmak, yerini doldurup kendisine hayrülhalef olacak örnek ve önder şahsiyetleri topluma kazandırmaktır.

Eminim bunu kendisi de çok isterdi.

Prof. Dr. Abdullah Hikmet ATAN (hatan@bandirma.edu.tr)

ORCID: 0000-0003-4971-9377

Bandırma On Yedi Eylül Üniversitesi, İslami İlimler Fak., BALIKESİR